

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/293/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116211561
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3116211561.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobkyne: E. A., nar. XX.XX.XXXX, štátna občianka Slovenskej republiky, bytom K. V. 2, K., zastúpená Advokátskou kanceláriou KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Legionárska 7158/5, Trenčín, IČO 47 256 907 proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO 36 234 176, o určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov a iné, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. februára 2017, č.k. 16C/130/2016-59 takto

r o z h o d o l :

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku III., ktorým súd žalobu v časti určenia, že úverová zmluva č. 4012003135 zo dňa 01.12.2010 uzavretá medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov, zamietol, p o t v r d z u j e .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku III., m e n í tak, že žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 500,- eur ako primerané finančné zadostučinenie, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku .

III. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku IV. o náhrade trov konania m e n í tak, že žalobkyňa m á nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

IV. Žalobkyňa m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.136,43 €, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol .

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou proti žalovanému domáhala určenia, že úverová zmluva č. 4012003135 zo dňa 01.12.2010 uzavretá medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov. Zároveň sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške, v ktorej suma zaplatená žalobkyňou prevyšuje žalobkyni poskytnutú sumu úveru, primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500,- € a náhrady trov konania.

3. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplýva, že na základe zmluvy o úvere č. 4012003135 zo dňa 01.12.2010 poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 2.000,- €, ktorý sa žalobkyňa zaviazala žalovanému vrátiť v 84 mesačných splátkach po 59,71 € s tým, že ročná úroková sadzba bola 26,39 %, RPMN bola v rozpätí od 32,2 % do 33,5 %, pričom k nej bolo uvedené, že presná hodnota

RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasil, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Priemerná hodnota RPMN bola 18,48 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom bola 4.662,- €, lehota splatnosti bola 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. V zmluve bolo zaškrtnuté políčko v bode 60 týkajúce sa dobrovoľného poistenia výdavkov, konkrétne balíček PREMIUM s tým, že klient podpisom zmluvy súhlasí s tým, aby bol poistníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Úhrada za poistenie PREMIUM je 4,21 € (7,58 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia). Je zrejmé, že žalovaný pri stanovení sumy celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom 4.662,- € vychádzal z výšky splátky po odpočítaní úhrady za poistenie PREMIUM. ($59,71 \text{ €} - 4,21 \text{ €} = 55,50 \text{ €}$; $55,50 \text{ €} \times 84 = 4.662,- \text{ €}$). Medzi bodmi 60. a 61. zmluvy je drobným písmom uvedené okrem iného, že klient podpisom úverovej zmluvy vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy č. 19100826/2009 uzatvorenej medzi spoločnosťou, ako poistníkom, Českou poisťovňou ZDRAVÍ a.s., Praha, IČ: 49240749, ako poistiteľom, vrátane znení zvláštnych poistných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou poistnej zmluvy. Žalovaná celkovo uhradila 69 mesačných splátok po 59,71 € a časť 70. splátky vo výške 16,44 €.

4. Právne vec posúdil podľa § 137 písm. c) , § 164 , § 162 ods. 3 CSP , § 2 písm. a), písm. b), písm. d) , § 9 ods. 1 , 2 , § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch , § 52 ods. 1 až 4 , § 53 ods. 1,3 a 5 Občianskeho zákonníka , § 451 ods. 1 a 2 , § 456 , § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka , § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

5. Žalovaný v podaní zo dňa 06.09.2016 navrhol, aby súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania o položenej prejudiciálnej otázke súdnemu dvoru EÚ vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej vedenej pod sp.zn. C-42/2015. Z úradnej činnosti súd zistil, že Súdny dvor EÚ dňa 09.11.2016 rozhodol rozsudkom vo veci C-42/15, ktorej predmetom bol návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda rozhodnutím z 19.12.2014 doručeným Súdnemu dvoru 02.02.2015, ktorý súvisí s konaním Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej. Vzhľadom na uvedený rozsudok súd zistil, že za daného stavu je návrh žalovaného na prerušenie konania bezpredmetný, keďže dôvod, pre ktorý žalovaný žiadal konanie prerušiť, odpadol vydaním uvedeného rozsudku Súdného dvora dňa 09.11.2016, a preto súd návrh žalovaného na prerušenie konania podľa § 162 ods. 3 CSP zamietol.

6. Podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala určenia, že úverová zmluva č. 4012003135 zo dňa 01.12.2010 uzavretá medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov. Pre možnosť úspešného uplatnenia žaloby o určenie, či má žalovaný právo domáhať sa voči žalobkyňi úrokov a poplatkov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je potrebné, aby bol daný právny záujem na takomto určení, pričom tento záujem musí byť naliehavý. Naliehavý právny záujem je daný vtedy, ak sa nemožno domáhať priamo plnenia a ak by právne postavenie žalobcu bez takéhoto určenia bolo neisté. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností, čo pre žalobkyňu znamená nevyhnutnosť tvrdiť a preukázať skutočnosti, z ktorých vyvodzuje existenciu tohto svojho právneho záujmu. Žalobkyňa nemôže mať naliehavý právny záujem, pokiaľ sa ochrana práv môže domáhať žalobou na plnenie, alebo ak k odstráneniu neistoty slúžia osobitné právne postupy upravené v príslušných právnych predpisov. Určovacia žaloba je zvyčajne prípustná vtedy, ak sa ňou odstraňuje spornosť vzťahu strán a predchádza vzniku ďalších sporov, prípadne ak sa vytvára pevný základ právneho vzťahu medzi nimi. Žaloba o určenie v zmysle § 137 písm. c) v CSP (do 30.06.2016 v zmysle § 80 písm. c) O.s.p.) nie je spravidla opodstatnená vtedy, ak má požadované určenie len povahu predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je alebo nie je právo, teda ak otázka určenia práva má povahu otázky prejudiciálnej vo vzťahu k inej právnej otázke. Súd posúdením žaloby dospel k záveru, že pokiaľ sa žalobkyňa zároveň domáha voči žalovanému finančného plnenia - vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť na základe úverovej zmluvy, otázka určenia, či má žalovaný právo na úroky a poplatky z úverovej zmluvy, je otázkou predbežnou. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že nie je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení bezúročnosti a bezpoplatnosti napadnutej úverovej zmluvy. Súd preto v tejto časti žalobu zamietol. Súd dodáva, že rovnako je otázkou predbežnou posúdenie platnosti poistnej zmluvy, ktorá mala byť uzavretá podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

7. Stranami konania uzavretá zmluva o úvere spĺňa všetky pojmové znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere pozitívne vymedzené v § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch,

nakoľko predmetom zmluvy je záväzok žalovaného ako veriteľa poskytnúť žalobkyni ako spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a žalobkyňa ako spotrebiteľ sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Žalobkyňa je teda fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon povolania alebo podnikania - teda je spotrebiteľom v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. a žalovaný je právnickou osobou, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti - teda je veriteľom v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.. Uzavretá zmluva je štandardnou formulárovou zmluvou, nakoľko bola pre žalobkyňu ako spotrebiteľa vopred pripravená na predtlačenom formulári bez možnosti dojednávať obsah zmluvy alebo jej zmeny. Na základe predmetnej zmluvy poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 2.000,- €, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 84 mesačných splátkach po 59,71 €. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 26,39 %, priemerná hodnota RPMN bola 18,48 %, poplatok za vedenie účtu, ktorý mal byť zahrnutý v splátke, bol vo výške 1,99 €, poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok, ktorý mal byť zahrnutý v splátke, bol vo výške 0,30 €, v zmysle bodu 60 zmluvy bola úhrada za poistenie PREMIUM 7,58 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia, celková čiastka splatná spotrebiteľom bola vo výške 4.662,- €. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere však neobsahuje všetky náležitosti tak, ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., keď neobsahuje údaj o RPMN. Účelom povinného uvedenia RPMN daného úveru a priemernej hodnoty RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v konkrétnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je poskytnúť spotrebiteľovi možnosť porovnať si tieto dva údaje, prípadne ich porovnať s údajmi od iných poskytovateľov úverov a slobodne sa rozhodnúť, či za daných podmienok úverovú zmluvu s veriteľom uzavrie alebo nie. Z obsahu úverovej zmluvy mal súd za preukázané, že v nej nie je jednoznačne uvedený údaj o RPMN. Žalovaný totiž namiesto presného údaju o RPMN vypočítaného podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch uviedol rozpätie RPMN od 32,2 % do 33,5 %. Na uvedenú skutočnosť nemá žiaden vplyv ani zmluvné ustanovenie, podľa ktorého presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru a klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj dôsledky ich nedodržania sú kogentné, a teda strany sa od zákona nemôžu odchyliť spôsobom, že namiesto konkrétnej hodnoty RPMN vypočítanej v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch určia len prípadné rozpätie s tým, že presnú výšku sa spotrebiteľ dozvie neskôr po uzavretí spotrebiteľskej zmluvy z oznámenia veriteľa. Vzhľadom k tomu sa v dôsledku absencie údaju o RPMN v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov, a preto bola žalobkyňa povinná vrátiť žalobcovi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere len nesplatenú istinu. Ostatnými námietkami žalobkyne odôvodňujúcimi bezúročnosť a bezpoplatnosť poskytnutého úveru sa súd z dôvodu hospodárnosti nezaoberal, keďže samotná absencia jednoznačného dojednanja o výške RPMN poskytnutého úveru v zmluve má za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatnosť v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z..

8. Poistenie tak, ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané a to pod bodom 60 zmluvy- balíček PREMIUM, nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Žalobkyňa ako klient označením uvedeného produktu mala súhlasiť s tým, aby bola poistníkom poistená, pričom dojednané poistné predstavovalo 7,58 % z mesačnej splátky. Z úverovej zmluvy vyplýva, že políčko poistenia označené krížikom (x) bolo predtlačené mechanickými prostriedkami (tlačiarňou) a žalobkyňa uvedené políčko neoznačila manuálne sama pri podpise poistnej zmluvy. Súd dospel k záveru, že žalovaný nijako nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia. Žalovaný nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Rovnako mal súd pochybnosti o skutočnom oboznámení sa s uvedenými dokumentmi žalobkyňou v zmysle ustanovení úverových podmienok medzi bodmi 60. a 61., podľa ktorých podpisom úverovej zmluvy vyhlásila, že sa oboznámila s obsahom poistnej zmluvy medzi žalobcom ako poistníkom a Českou pojišťovnou ZDRAVÍ, a.s. ako poistiteľom a so znením zvláštnych podmienok pre skupinové poistenie pravidelných výdavkov zo spotrebiteľských, hotovostných revolvingových úverov. Uvedenie údajov o prijatí poistenia tak, ako bolo uvedené v bode 60 úverovej zmluvy, bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy pre žalobkyňu žalovaným a za takéhoto stavu nemožno predpokladať, že žalobkyňa sa pre poistenia rozhodla po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika. Práve naopak, uvedenie týchto údajov vopred vypísaných do formuláru úverovej zmluvy predloženého žalobkyni ako spotrebiteľovi na podpis vzbudzuje predpoklad, že prijatie takéhoto poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto žalobkyni mala vzniknúť povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie. Súd preto vyhodnotil poistnú zmluvu ako neplatnú.

9. Medzi stranami konania nebolo sporné, že žalovaný poskytol žalobkyni dňa 01.12.2010 peňažné prostriedky vo výške 2.000,- € a že žalobkyňa žalovanému do 12.07.2016 vrátila spolu 69 mesačných splátok po 59,71 € a časť 70. splátky v sume 16,44 €, t.j. spolu 4.136,43 €. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa poskytnuté peňažné prostriedky žalovanému vrátila v celej výške, resp. vo vyššej výške, a to o sumu 2.136,43 €. Vzhľadom na uvedené je žalobkyňou podaná žaloba o zaplatenie 2.136,43 € titulom bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu a z neplatného právneho úkonu dôvodná. Žalovanému vznikla povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka a to žalobkyni podľa § 456 Občianskeho zákonníka, keďže na jej úkor sa žalovaný obohatil. Z uvedených dôvodov sú žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 2.136,43 €.

10. Žalobkyňa sa podanou žalobou ďalej domáhala primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.. V podanej žalobe tvrdila, že žalovaný výrazne zasiahol do jej práv, jeho praktiky pri poskytnutí úveru považovala za neprimerané vzhľadom na jej osobu, majetkové a osobné pomery s tým, že ju pripravil o značnú sumu peňažných prostriedkov. Vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že pred podpisom zmluvy jej pracovníčka žalovaného zmluvu prečítala, úver potom splácala, neskôr jej boli vykonávané zrážky zo mzdy. V čase keď nebola zamestnaná, žalovaný zrážky nevykonával, písomne ani telefonicky ju nekontaktoval, neurgoval. Z vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že konanie žalovaného nebolo nad rámec bezdôvodného obohatenia spôsobilé žalobkyni privodiť žiadnu ujmu. Konanie žalovaného voči žalobkyni súd nevyhodnotil ako obťažujúce, spôsobujúce jej finančnú neistotu prípadne akúkoľvek psychickú ujmu. Sama žalobkyňa uviedla, že podnetom na podanie žaloby voči žalovanému bol jej záujem o skontrolovanie uzavretej zmluvy advokátkou po tom, ako sa dopyčovala, že obdobné zmluvy trpia určitými nedostatkami, teda nie aktívne konanie žalovaného na vymáhanie pohľadávky z uzavretej zmluvy o úvere. Súd preto dospel k záveru, že žalovaný svojím konaním neporušil práva alebo povinnosti ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a neprivodil žalobkyni ako spotrebiteľovi nad rámec priznaného bezdôvodného obohatenia žiadnu inú ujmu. Preto súd žalobu v časti o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol.

11. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, podľa pomeru úspechu vo veci ,pričom ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Predmetom konania bola žaloba o určenie, že zmluva o úvere č. 4012003135 zo dňa 01.12.2010 je bezúročná a bez poplatkov. Zároveň sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia v sume 2.136,43 € a primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500,- €. Žalobkyňa i žalovaný mali každý vo veci čiastočný úspech, pričom súd vyhodnotil vo vzťahu k žalovaným nárokom úspech žalobkyne a žalovaného za pomerne rovnaké, preto súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania nárok. Lehotu na splnenie povinnosti 3 dni od právoplatnosti rozsudku určil súd podľa § 232 ods. 3 veta prvá CSP.

12. Proti tomuto rozsudku, výroku III. a IV. podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie namietajúc nesprávne právne posúdenie veci podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Súd prvej inštancie nesprávne ustálil, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení bezúročnosti a bez poplatkovosti zmluvy o úvere. Bez rozhodnutia nebude mať žalobkyňa právnu istotu, že v budúcnosti si nebude veriť od nej vyžadovať akékoľvek plnenia, pričom bez rozhodnutia je právne postavenie žalobkyne neisté. Predmetný nárok je potrebné posúdiť podľa § 137 písm. c/ CSP. Rovnako súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru keď ustálil, že žalovaný svojím konaním neporušil práva a povinnosti ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a nepriznal žalobkyni finančné zadosťučinenie. Žalovaný porušil povinnosti ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa, pričom v zmluve sa nachádzajú aj neprijateľné podmienky. Poukazom na ust. § 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý úspešne uplatní na súde porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá / vid' rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Ob0 147/2007, Najvyšší súd českej republiky 30Cdo 4431/2007, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Cdo 20/2013 a 20Cdo 96/2013/. Žaloba žalobkyne je dôvodná v celom rozsahu a preto jej mala byť priznaná náhrada trov konania v celom rozsahu. Súd prvej inštancie správne aplikoval právne predpisy, správne zistil skutkový stav, ale nesprávne si ich vyložil. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alternatívne, aby rozhodnutie zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a žalobkyni prizná náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu. Záverom si uplatnila trovy odvolacieho konania.

13. Žalovaný sa písomne k podanému odvolaniu nevyjadril.

14. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379, § 380 Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z.z.), ďalej len CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

15. Počas konania v danom spore došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ktorý okrem iného zrušil zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

16. Podľa prechodného ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

17. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu v časti napadnutého rozsudku týkajúceho sa určenia, že Úverová zmluva č. 4012003135 zo dňa 01.12.2010 je bezúročná a bez poplatkov, keď neobsahuje údaj o RPMN, súd prvej inštancie správne posúdil, že nie je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení podľa § 137 písm. c/ CSP / do 30.06.2016 - podľa § 80 písm. c/ O.s.p. /. Určovacia žaloba podľa § 137 písm. c/ CSP by mala opodstatnenie len vtedy, ak by úverový vzťah medzi stranami sporu ešte trval. Samotné konštatovanie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov by nemalo pre žalobcu žiaden praktický význam, zvlášť popri súčasnom uplatnenom nároku na plnenie (vydanie bezdôvodného obohatenia), a preto nebol na požadovanom určení naliehavý právny záujem, pričom požadované určenie má povahu predbežnej otázky. Odvolací súd z týchto dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti určenia neplatnosti úverovej zmluvy považuje za správny.

19. Súd prvej inštancie v napadnutej časti, výroku III., a to priznania primeraného finančného zadostučinenia v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. nepostupoval správne, keď skonštatoval, že žalovaný svojim konaním neporušil práva alebo povinnosti ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa.

20. Právo žalobcu na priznanie primeraného finančného zadostučinenia vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

21. Keďže žalobkyňa v danom spore úspešne uplatnila porušenie práva ustanoveného právnym predpisom, vznikol jej aj podľa názoru odvolacieho súdu v zmysle hore uvedeného zákona nárok na zaplatenie finančného zadostučinenia. Odvolací súd sa stotožnil aj s výškou finančného zadostučinenia 500 Eur, keď bolo treba prihliadnuť aj k výške bezdôvodného obohatenia, t.j. sume 2.136,43 Eur, ktorú sumu žalobkyňa zaplatila žalovanému bezdôvodne, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti podľa § 388 CSP, zmenil.

22. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku IV., o náhrade trov konania podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V prejednávanej veci bola žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie plne úspešná a to v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP. Z obsahu spisu vyplýva, že v predmetnej veci sa žalobkyňa podaným návrhom domáhala proti žalovanému určenia neplatnosti úverovej zmluvy, vydania bezdôvodného obohatenia, priznania finančného zadostučinenia a náhrady trov konania. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku III., o určenie, že úverová zmluva č. 4012003135 zo dňa 01.12.2010 je bezúročná a bez poplatkov zamietol, potvrdil, keď vychádzal zo skutočnosti, že určovacia žaloba podľa

§ 137 písm. c/ CSP by mala opodstatnenie len vtedy, ak by úverový vzťah medzi stranami sporu ešte trval. Samotné konštatovanie , že zmluva je bezúročná a bez poplatkov by nemalo pre žalobcu žiaden praktický význam, zvlášť popri súčasnom uplatnenom nároku na plnenie, a preto nebol na požadovanom určení naliehavý právny záujem, pričom požadované určenie má povahu predbežnej otázky. Súčasne odvolací súd priznal žalobkyni i primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa , má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

24 . Toto rozhodnutie prijal Krajský súd Trenčín pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).